

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4418/2020
04.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, др Илије Зиндовића, Татјане Миљуш и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Олег Копривица, адвокат из ..., против туженог Компаније „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, Филијала Панчево, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 468/20 од 21.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 468/20 од 21.07.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 468/20 од 21.07.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 468/20 од 21.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Панчеву П 346/20 од 08.06.2020. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Благовременом ревизијом тужилац побија правноснажно решење донето у другом степену због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о његовој ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и др.) је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца, будући да разлози ревизије не

указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Трошкови поступка су регулисани процесним законом. Они представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и разликују се за сваки предмет посебно, сходно околностима конкретног случаја.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. Закона о парничном поступку, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев. Право на ревизију, у смислу наведене одредбе закона, оцењује се са становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, то Врховни касациони суд налази да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одбацио ревизију тужиоца, применом члана 413. у вези са чланом 420. Закона о парничном поступку, као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија,
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић